

INFORMATOR KLUBOWY

2020 GRUDZIEŃ

Szanowni Państwo, Drodzy Członkowie i Przyjaciele!

Wspaniale było dużą część z Was usłyszeć i zobaczyć w czasie naszych trzech spotkań, podczas których rozmawialiśmy o sytuacji wywołanej ostatnią decyzją Trybunału Konstytucyjnego i odbywającymi się z tego powodu protestami. Wspaniale również było móc ogłosić PONTI-FEXEM 2020 prof. Adama Bodnara (s. 4 Informatora).

W grudniu ponownie możemy spotkać się i porozmawiać. Tym razem proponujemy trzyczęściową wewnątrzklubową dyskusję o Kościele. Kościele, którym my też jesteśmy i mimo wszystko, a może właśnie z uwagi na wszystko, coraz bardziej stawać się powinniśmy.

W tym kontekście chcę zauważyć jak ważną i potrzebną inicjatywą był tzw. *Apel zwykłych księży* opublikowany 29 października 2020 r. na portalu wiez.pl. List jest novum, oto bowiem pierwszy raz pojawia się tak zdecydowany głos ponad 150-ciu księży i sióstr zakonnych, w którym dzielą się swoim patrzaniem na Kościół. Ewangeliczny wymiar tego listu jest nadzwyczajny. Wystarczy bowiem zadać pytanie: ile osób (wystarczyłaby jedna, a wiem, że były ich setki) po „apelu zwykłych księży” zatrzymało się w progu Kościoła, nim go definitywnie opuścili, dając sobie i Kościołowi jeszcze jedną nadzieję i szansę? Oraz: ile osób w wyniku tego listu postanowiło odejść z Kościoła? Twierdzą, że ani jedna.

Nie mogliśmy też jako KIK publicznie nie odnieść się do wydarzeń zapoczątkowanych decyzją Trybunału Konstytucyjnego. Zarząd Klubu zajął w tej sprawie stanowisko (s. 9 Informatora). Od siebie chcę dodać, że „komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie” (Łk 12,48), dlatego odpowiedzialność za obecną sytuację, tak w kraju, jak również w Kościele w Polsce, ponoszą przede wszystkim ci, którym powierzona jest władza zwierzchnia. Jako wspólnota Klubu również wiele otrzymujemy i dlatego na miarę naszych możliwości zobowiązani jesteśmy do podejmowania działań na rzecz społecznego pojednania.

Jedną z lepszych odpowiedzi na kryzys jest podjęcie konkretnych działań, będących praktycznym wyrazem naszej wiary. Dlatego z wielką radością przyjęliśmy pod Klubowe skrzydła grupę wolontariuszy, którzy od kilku lat pomagają osobom w kryzysie bezdomności spotkanym na Dworcu Zachodnim w Warszawie (s. 18 Informatora).

Jakub Kiersnowski

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Nauki wygłosi ks. Zenon Hanas SAC

6 grudnia – podczas każdej Mszy świętej oraz 7 i 8 grudnia o godzinie 18:30 w kościele św. Marcina.

Więcej informacji na s. 11.

SPOTKANIA WSPÓLNOTY KIK

Oblicza kryzysu w Kościele w Polsce

11, 14, 18 grudnia, godzina 18:00, spotkania online.

Więcej informacji na s. 10.

WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA

Pasterka w kościele św. Marcina

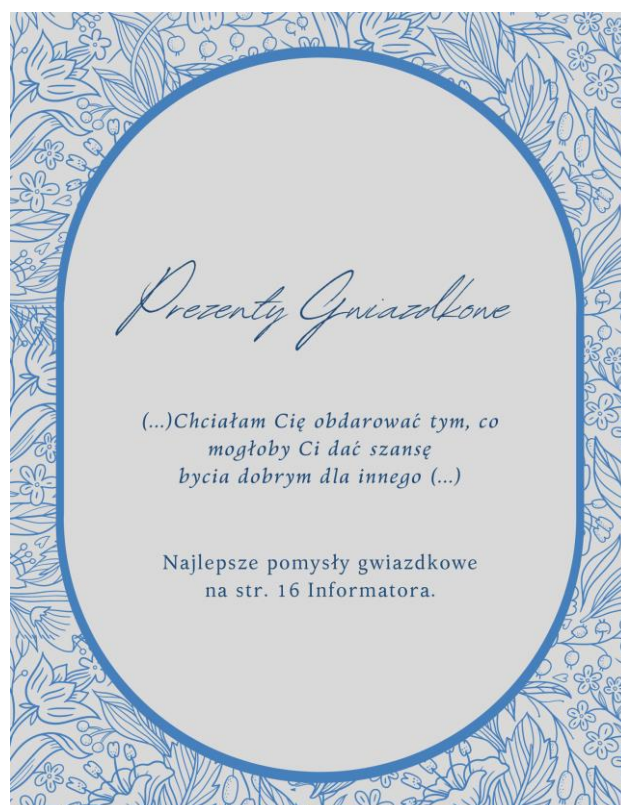
24 grudnia, godz. 24.00, kościół św. Marcina, ul. Piwna 9/11

Transmisja video na kanale YouTube kościoła św. Marcina

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE

wtorki 8 i 15 grudnia, godzina 21:00, spotkania online

Więcej informacji na s. 11.

rys. Dorota Łoskot-Cichocka

Drodzy Przyjaciele,

Rozpoczął się Advent, czas przeznaczony na przygotowanie się na spotkanie Boga przychodzącego w postaci drugiego człowieka. Bóg, dziecko zrodzone z Maryi, staje się człowiekiem i tylko od nas zależy czy w naszym bliźnim dostrzeżemy obraz Boga.

W tym roku czas Adventu jest inny niż poprzednie. Mniej będzie spotkań, rytualnych wydarzeń, które od lat były sposobem na wyrażenie radości oczekiwania na przyjście Jezusa, lecz z drugiej strony niekiedy zasłaniały głębie wydarzenia Bożego Narodzenia. Pandemia koronawirusa zmusza nas do rozsądnego ograniczania życia wspólnotowego w tradycyjnej formie. Jednak ta trudna sytuacja może przynieść coś dobrego, coś co przyczyni się do pogłębienia naszej wiary.

Dlatego życzymy nam wszystkim, członkom i przyjaciółom naszej klubowej wspólnoty, by odkryli głębie Bożej Miłości do każdego człowieka, by w ciszy i niekiedy trudnej samotności odczuli, że Bóg jest bliski i nigdy nas nie opuszcza.

Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie

KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ

ul. Freta 20/24 A
00-227 Warszawa
www.kik.waw.pl

NIP: 526 000 16 02
Regon: 000770809
KRS: 0000034785

e-mail: kik@kik.waw.pl
tel. +48 22 827 39 39
fax +48 22 827 29 04

OBSŁUGA PRAWNA KLUBU

adw. Zofia Józefowicz-Paszewska

KLUB CZYNNY

PONIEDZIAŁEK–PIĄTEK 10.00–17.00

WEEKENDY po wcześniejszej rezerwacji

SEKRETARIAT

PONIEDZIAŁEK–PIĄTEK 10.00–18.00

KSIĘGOWOŚĆ

WTOREK 13.00–18.00

PONIEDZIAŁEK, ŚRODA- PIĄTEK 10.00–15.00

NUMER KONTA BANKOWEGO: 15 1560 0013 2000 1706 4454 5708

POŻEGNANIE JANA KUCHARCZYKA

Z ŻAŁEM ZAWIADAMIAMY,
ŻE 22 PAŹDZIERNIKA 2020 ROKU
PAN POWOŁAŁ DO SIEBIE

+

śp.
Jana Kucharczyka

wieloletniego członka zwyczajnego
Klubu Inteligencji Katolickiej
w Warszawie i aktywnego członka
Sekcji Współpracy z Katolikami na
Wschodzie KIK.

Był zawsze gotów pomagać
potrzebującym w Polsce, na Białorusi
i na Ukrainie.

Dziś dziękujemy Panu Bogu za Jego życie
i otaczamy modlitwą
Basię, Agnieszkę i Pawła
oraz całą rodzinę.

*Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie,
a światłość wiekuista niechaj Mu świeci.
Niech odpoczywa w pokoju.
Amen*

*Zarząd i Przyjaciele
z Klubu Inteligencji Katolickiej
w Warszawie*

Z wielkim smutkiem zawiadamiamy, że w dniu 22 października 2020 roku odszedł nagle **śp. Jan Kucharczyk**, którego w kręgu przyjacielskim nazywaliśmy Januszem. Był wieloletnim członkiem zwyczajnym Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, w tym aktywnym członkiem Sekcji Współpracy z Katolikami na Wschodzie. Zawsze gotów do pomocy potrzebującym. Z ramienia Sekcji współpracował z Siostrami od Aniołów, które prowadzą m.in. dom dla dzieci w Kamieńcu Podolskim.

Brał czynny udział w przyjacielskich spotkaniach modlitewno-dyskusyjnych katolików i ewangelików zainicjowanych przez nieżyjących już ks. Romana Indrzejczyka i ks. Bogdana Trandę z Kościoła ewangelicko-reformowanego, a organizowanych przez śp. Tomasza Strzembosza.

Dziękujemy dziś Panu Bogu za życie Janusza i wszelkie dobro, którego doświadczyliśmy poprzez niego. Łączymy się w smutku z Rodziną Zmarłego i otaczamy ich naszą modlitwą.

*Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie,
a światłość wiekuista niechaj mu świeci.*

Przyjaciele z Sekcji Współpracy z Katolikami na Wschodzie

POŻEGNANIE KS. ANTOINE SONTAGA

Niedawno pożegnaliśmy wieloletniego kapelana międzynarodowego ruchu Pax Romana, do którego należy także KIK. Kiedy zorientował się, że nie wyjdzie z choroby nowotworowej, nagrał wideo, w którym pożegnał się z tym światem. To przejmujące przesłanie zaczyna się tak: „Jeżeli oglądacie to wideo, jeżeli słuchacie mojego głosu, oznacza to, że umarłem. Mam raka

i wygląda na to, że leczenie okazało się nieskuteczne...”

Wideo nagrane jest oczywiście po francusku i dostępne jest na stronach KIK. Poniżej publikujemy treść nagrania.

Jeżeli oglądacie to wideo, jeżeli słuchacie mojego głosu, oznacza to, że umarłem. Mam raka i wygląda na to, że leczenie okazało się nieskuteczne. W obecnej chwili ogarniają mnie trzy pragnienia, które można streścić trzema słowami.

Pierwszym słowem jest dziękuję. Dziękuję tym wszystkim, których spotkałem na mojej drodze, Dziękuję wszystkim, którzy mi pomogli. Dziękuję wszystkim, których poznałem. Dziękuję wszystkim, którzy pozwolili mi stwierdzić, że życie jest piękne. Dziękuję tym, którzy podarowali mi wielkie rzeczy w tym samo życie lub małe rzeczy takie, jak niewielkie spotkania, które dodawały uroku każdemu dniu. Życie jest darem Dziękuję tym, których nie znam lub pozostają bezimienni, którzy nie obejrzą tego wideo i którzy mnie nie znają, ale którzy kiedyś mi pomogli, podając rękę lub uśmiechając się do mnie. Ponad wszystko dziękuję tym, którym zapomniałem podziękować, a którzy nigdy się o tym nie dowiedzą. Często jesteśmy proszeni, aby podziękować. Komu? Za co? Podziękować za to, że tam są, za życie. My chrześcijanie dziękujemy. Jesteśmy często proszeni o podziękowanie. I nawet mamy na to specjalne słowo: Eucharystia.

Moim drugim pragnieniem tej chwili jest prośba o przebaczenie. Przebaczenie ze strony tych, których zraniłem – świadomie lub nieświadomie. Przebaczenie ze strony tych, którzy czują się opuszczeni, ignorowani lub lekceważeni. A tym bardziej przebaczenie ze strony tych wielu, którym mogłem pomóc, a tego nie uczyniłem. Ci wszyscy zranieni na poboczach dróg, do wsparcia których razem z wieloma innymi zostaliśmy zaproszeni, a których nie wspierałem.

Trzecie pragnienie to nadzieja. Nic nie zasługuje na trwanie i niewiele z mojego życia pozostanie, ale mimo to... mam takie przekonanie, spostrzeżenie, nadzieję, że to życie nie było bez sensu, że moje życie nie było bez sensu, nawet jeżeli nic z niego nie pozostanie. Lub być może tak, moje imię, pamięć o mnie pozostaną w pamięci kogoś, kogo

nazywamy Bogiem. W tej chwili nie mam wyobrażenia tej nadziei. Już nie usiłuję znaleźć właściwego słowa, właściwego obrazu zgodnego z rozumowaniem lub krytycznym myśleniem, które przez lata było we mnie.

Ale teraz pragniemy, ja pragnę nagrody, którą nazwałbym, używając niezgrabnego słowa przetrwanie. Pragnę użyć innego niezgrabnego słowa Bóg, kiedy to Chrystus pomógł nam przejść przez życie i który pomaga nam także przejść przez śmierć. Witam tę nagrodę, witam ten dar. Być może sama moja śmierć będzie tą ostateczną doskonałą Eucharystią.

Zamykam już oczy na ten bolesny, dramatyczny, ale jakże wspaniały świat.

Wdzięczni za całe jego owocne życie, łączymy się w smutku z najbliższymi.

*Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie,
a Światłość wiekuista niechaj mu świeci.*

Zarząd KIK

ADAM BODNAR PONTIFEXEM 2020!

Laureatem XV edycji Nagrody „Pontifici-Budownicemu Mostów”, przyznawanej przez warszawski Klub Inteligencji Katolickiej „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”, został Adam Bodnar, doktor habilitowany nauk prawnych, działacz na rzecz praw człowieka, obecnie Rzecznik Praw Obywatelskich kadencji 2015-2020.

Uroczystość odbyła się **24 października 2020 roku w siedzibie Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.**

Obchody urodzin KIK-u rozpoczęły się 24 października o godzinie 19:00. Z racji na trudną sytuację epidemiologiczną oraz wprowadzone przez rząd obostrzenia, w trosce

o bezpieczeństwo gości wydarzenia, Zarząd Klubu zdecydował, że tegoroczna uroczystość odbędzie się bez udziału publiczności w siedzibie KIK-u. Całe wydarzenie było transmitowane na kanale YouTube warszawskiego KIK-u oraz udostępnione na stronie internetowej Klubu.

Marta Titaniec, wiceprezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, witając wszystkich uczestników dzisiejszego święta warszawskiego KIK-u, przypomniała m.in. wartości główne obszary aktywności Klubu:

Drodzy Członkowie Klubu, Wszyscy którzy są teraz z nami

Dokładnie dzisiaj obchodzimy 64 rocznicę powstania Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie. KIK jest tym samym jedną z najstarszych organizacji pozarządowych w Polsce. Stowarzyszeniem korzystającym z doświadczeń przeszłości i nieustającym w realizowaniu misji świadomego przeżywania naszego powołania katolików świeckich.

KIK od początku jest świadkiem i uczestnikiem wydarzeń w Polsce i w Kościele, biorąc aktywnie udział w ważnych wydarzeniach kościelnych jak i na polu społeczno-politycznym. Kształtują one tożsamość Klubu i odbijają się w naszych codziennych działaniach. Warto tu przywołać Sobór Watykański II i rok 1989 r. w Polsce. Pierwszy mocno zaakcentował m.in. rolę świeckich i zadania Kościoła jako wspólnoty we współczesnym świecie, drugi uczył nas odpowiedzialności w sferze obywatelskiej, którą członkowie Klubu świadomie podjęli, by budować Polskę demokratyczną. Polskę opartą na fundamencie praw człowieka, praworządności i trójpodziału władzy, w której większość liczy się z głosem mniejszości. Chcemy też współtworzyć Kościół, który zauważając pojedynczego człowieka, szanuje jego wolność i rozum i uznaje prymat sumienia na drodze do zbawienia.

Bardzo ważną wartością Klubu jest wychowanie. Dzieje się to poprzez formację, w tym religijną, wielu już pokoleń młodych w duchu odpowiedzialności za Kościół, za Polskę, za drugiego człowieka. Dzieci, stając się młodzieżą, przejmują pałeczkę edukacji kolejnego pokolenia. Naszym zadaniem jako chrześcijan jest uczyć pokolenia do odpowiedzialności osobistej i społecznej. To jest wspaniała wizytówka Klubu, która jest również dostrzegana na zewnątrz.

Kolejną wartością realizowaną przez Klub jest solidarność międzynarodowa. Ważną datą jest rok 2004 czyli wejście Polski do Unii Europejskiej do wspólnoty państw, realizujących zasady demokracji, braterstwa i pomocy słabszym. KIK angażował się w ten proces na wielu poziomach. Od lat wspieramy naszych sąsiadów w Białorusi i w Ukrainie, reagując natychmiast na głosy pomocy płynące zza wschodniej granicy. Wyrazem tego jest także nasze zaangażowanie, szczególnie humanitarne poza granicami Polski, obecnie w Iraku czy Syrii. Pomoc uchodźcom jest również realizowana w Polsce. Niektórzy członkowie z wiel-

kim zaangażowaniem próbują stworzyć uchodźcom i migrantom w Polsce dom.

Odpowiedzialność nas jako katolików świeckich stała również za powołaniem Inicjatywy Zranieni w Kościele dla osób wykorzystanych seksualnie przez ludzi Kościoła. Telefon wsparcia okazuje się ciągle bardzo potrzebny.

Wartością, którą wcielamy w czyn jest również dialog ekumeniczny i międzyreligijny. KIK od początku angażuje się w realizację Zjazdów Gnieźnieńskich, którym przewodniczy Prymas Polski. Ten największy zjazd chrześcijan w tej części Europy jest przygotowywany w duchu partnerstwa z wyznawcami innych religii. Dzisiaj KIK z innymi organizacjami żydowskimi zaangażowany jest w różne kampanie społeczne. Przy tej okazji chciałabym wspomnieć, że pięknym znakiem dialogu chrześcijańsko-żydowskiego jest wsparcie przez Gminę Wyznaniową Żydowską zakupu naszej siedziby.

Wielkim wyzwaniem naszych czasów jest sprawa ochrony świata stworzonego i sprawiedliwego korzystania z zasobów ziemi. Obecnie najaktywniejsi na tym polu są młodzi członkowie KIK organizujący spotkania, akcje społeczne i zadający ważne pytania o przyszłość naszej planety. Ich duże zaangażowanie rodzi nadzieję na przyszłość. Współpracujemy w tym obszarze również z organizacjami międzynarodowymi.

Na końcu chcę też wspomnieć o działaniach pomocowych w okresie pandemii COVID. Bardzo szybko młodzi utworzyli Skuteczny Zespół Wsparcia, łączący tych, którzy chcą pomóc z potrzebującymi. Kolejna inicjatywa czasu pandemii to wspólnoty pomocy. Czas Pandemii to czas wyzwania dla nas wszystkich. Mierzmy się z lękiem o zdrowie nasze i naszych bliskich. Niektórzy z nas doświadczają strachu, inni osamotnienia, jeszcze inni mierzą się z problemami finansowymi. Jestem przekonana, widząc dotychczasowe zaangażowanie naszych członków, że odpowiedzią na to wyzwanie naszej społeczności będzie wspólnota i solidarność okazywane w trosce o potrzebujących, w towarzyszeniu, w modlitwie i we wszystkich twórczych aktywnościach i pomysłach realizowanych na przekór trudnościom.

Dziękuję wszystkim członkom Klubu Inteligencji Katolickiej za ich wysiłek w tak wielu obszarach, a wymieniałam tylko niektóre. Dzięki zaangażowaniu członków KIK jako katolików świeckich, głos wspólnoty Kościoła nie jest szeptem. Przed nami jednak, przed polskim społeczeństwem i Kościołem wiele poważnych wyzwań, które jako wspólnota Klubu Inteligencji Katolickiej w nowym 65. roku działalności musimy odważyć i zdecydowanie podjąć.

Papież Franciszek w swojej ostatniej encyklice „Fratelli tutti” napisał: „potrzebujemy wspólnoty, ażeby nas wspierała, pomogła nam, takiej, w której pomagamy sobie nawzajem patrzeć w przyszłość”. Klub realizując swoje zadania jest właśnie taką wspólnotą, budujemy ją ciągle, szczególnie dzisiaj w duchu solidarności, współczucia, słuchania siebie

nawzajem i uważności na innych. Wydarzenia ostatnich dni pokazują jak bardzo potrzebujemy dialogu narodowego.

Wybierając tegorocznego Pontifexa, Kapituła kierowała się właśnie tymi wszystkimi wartościami, które i dla Laureata roku 2020 są bliskie, co pokazuje swoim zaangażowaniem. Proszę teraz Janka Murawskiego, sekretarza KIK o przedstawienie nam Laureata.

Po przywitaniu uczestników uroczystości przez Martę Titańiec, w imieniu Kapituły Nagrody **Jan Murawski**, sekretarz KIK, ogłosił Laureata XV edycji nagrody „PONTIFICI – Budowniczymu Mostów” przyznawanej przez Klub Inteligencji Katolickiej w Warszawie „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”. W roku 64. rocznicy powstania KIK-u laureatem Nagrody został i tytuł PONTIFEXA 2020 otrzymał **Adam Bodnar**.

Laudację na cześć Laureata wygłosił dr Piotr Cywiński, członek Zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, w latach 2000-2010 prezes KIK, jeden z pomysłodawców powstania Nagrody.

Zostałem poproszony o wygłoszenie Laudacji, czyli z łacińskiego laudatio: pochwały dzisiejszego naszego Laureata. W dobie Covidu oczywiście nasza uroczystość wygląda inaczej, ale jest mi niezmiernie miło, bo faktycznie byłem pomysłodawcą tej Nagrody 15 lat temu, przed 50. rocznicą powstania Klubu Inteligencji Katolickiej. Nie znam oczywiście przebiegu obrad jury, ani treści, które doprowadziły nas do tego przemilego wieczoru, ale powiem, tak jakbym ja interpretował tę decyzję, jakbym ja rozumiał decyzję naszych Członków Honorowych, stanowiących Kapitułę tejże Nagrody.

Adam Bodnar urodził się w 1977 roku w Trzebiatowie, a pochodzi z rodziny polsko-ukraińskiej. Ojciec został przesiedlony w ramach Akcji „Wisła”. W roku 2000 ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim. W 2001 rozpoczął studia prawa konstytucyjnego na Central European University w Budapeszcie, następnie jeszcze kursy prawnicze w Cambridge czy na Florydzie, aby w 2006 roku obronić doktorat dotyczący zarówno spraw obywatelskich, jak i konstytucyjnych. Stosunek tych dwóch spraw, jak będziemy dalej widzieć, jest ciągłością zainteresowań i działań

naszego Laureata. W 2019 roku został habilitowany na podstawie pracy o wykonywaniu orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Polsce.

I prawa człowieka, jeśli spojrzeć, charakteryzują większość publikacji Adama Bodnara, przy czym bardzo mocno chciałbym podkreślić – praca naukowa, badawcza, teoretyczna, to nie jest to, w czym komukolwiek udałoby się zamknąć osobowość Laureata. Owey pracy naukowej towarzyszy głębokie i wszechstronne współdziałanie ze społeczeństwem obywatelskim, praktyka w terenie, wśród ludzi. I to od początku: najpierw w stowarzyszeniu „Nigdy Więcej”, później w Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, której to Laureat w 2010 roku zostaje wiceprezesem.

W 2015 roku następuje początek pracy Laureata jako Rzecznika Praw Obywatelskich, nie wypominając nic nikomu – najmłodszy w historii tej instytucji. I tu objawia się na szeroką skalę ogromna charyzma Laureata, który potrafi zbierać wokół siebie ludzi, potrafi ich mobilizować, budować sieci działań obywatelskich, budować faktyczne mosty dialogu wokół konkretnych problemów i zagadnień.

Bardzo trudno jest ująć, podsumować czy oceniać ostatnie 5 lat tej wymagającej, trudnej i odpowiedzialnej pracy, ale wydaje mi się, że nastąpiło najpierw bardzo głębokie zdiagnozowanie obszarów, gdzie obywateli i ich wolności należałoby bronić wobec potęgi aparatu i instytucji państwowych. A następnie został dokonany świadomy wybór obrony zwłaszcza w tych obszarach, gdzie obywatel jest w wyrażnie najsłabszej pozycji. I gdyby snuć opowieść, takie sprawozdanie, to objęłoby niezmiernie szeroki wachlarz zagadnień. Nawet bym się nie ośmielił ich wszystkich przytoczyć, bo to dotyczy bardzo wielu płaszczyzn funkcjonowania państwa, ale niewątpliwie trzeba podkreślić: prawa dziecka; prawa wyborcze – zarówno dla ludzi mieszkających w kraju, jak i dla naszych obywateli mieszkających za granicą; prawo do azylu i status uchodźcy – to jest temat, który pozostaje bardzo ważny; wolność zrzeszania się, w tym pamiętajmy o związkach zawodowych, bo wiele zagadnień tego dotyczyło; równość płci, oczywiście, czyli niedyskryminowanie kobiet, ale także sytuacja osób nieheteronormatywnych; wolność wypowiedzi i manifestowania poglądów; bardzo istotny element, kompletnie niezauważalny z perspektywy wielkich miast, czyli pogłębiająca się izolacja osób na obszarach wiejskich, szczególnie myślę o wschodzie Polski; sytuacja w więziennictwie – to się wydaje, że jest to teren działań naturalny, natomiast można cały czas poprawiać sytuację osób, które są skazane. Takim przykładem, który mnie mocno ujął jest fakt, że dzięki działaniom Rzecznika Praw Obywatelskich owoce i warzywa pojawiły się w kantynach i sklepikach na terenie więziennictwa. Problem nadmiernego karania, czy z drugiej strony opieszałości w dążeniu do sprawiedliwości, to jest coś, z czym obywatele polscy czasem muszą się zetknąć; obrona urzędnika przed władzą polityczną; samotność obywateli wobec

władzy i jej aparatu; przeciążenie programowe dzieci w szkołach, czy w treści i ilości lekcji domowych; ochrona opuszczonych cmentarzy, rozumianych jako pomniki dawnej wielokulturowości Polski – to jest coś, co powoduje u mnie drganie bardzo wrażliwej struny.

Proszę Państwa, pięć lat. Prawie trzysta tysięcy skarg obywatelskich. Tysiąc czterysta wystąpień generalnych, to jedno z głównych narzędzi Rzecznika Praw Obywatelskich, krótko mówiąc i nie licząc świąt i urlopów, to jest mniej więcej jedno dziennie. Dwieście sześćdziesiąt kasacji w sprawach karnego Sądu Najwyższego. Sto osiemdziesiąt postępowań przed sądami administracyjnymi. Dwieście dwadzieścia spraw obywateli obserwowanych i analizowanych przed sądami powszechnymi. Sto sześćdziesiąt pięć miejscowości odwiedzonych wraz z zespołem. Nie wiem, jak w tym okresie robi się habilitację...

Zwrot zaufania jest także zauważalny i mierzalny, rozważmy jeden agregat: działalność on-line serwisu Rzecznika Praw Obywatelskich. Na początku dwa, trzy tysiące osób dziennie zagląda na serwis, rośnie to stale; wiosną tego roku – oczywiście w kontekście pandemii – dochodzi do nawet 50 tysięcy odwiedzin dziennie. To pokazuje, że obywatel, gdy czuje, że jest w jakiś sposób zagrożony, szuka odpowiedzi w instytucji wysokiego zaufania.

Działanie Laureata charakteryzuje bardzo wyraźne zakorzenienie w społeczeństwie obywatelskim, rozumienie także roli Rzecznika nie tylko jako obrony konkretnego człowieka w konkretnej sytuacji, ale i obrony pewnych rzeczywistości i wartości ogólnospołecznych. Wiedzą o tym doskonale rozmaite mniejszości, religijne, etniczne, uchodźcy, osoby LGBT. Wybór stanięcia po stronie słabszego, atakowanego, jest bardzo wyraźną charakterystyką tych ostatnich pięciu lat. To stworzyło urząd Rzecznika Praw Obywatelskich, w którym Rzecznik nie jest w epicentrum, a ludzie i ich sprawy. Mam nadzieję, że ten kierunek będzie jeszcze bardziej wzmacniany w historii tejże instytucji.

Na koniec tych pięciu lat została wydana książka, raport. Mogła być autopromocją, ale nią nie jest, bo nie mówi o tym, co się samemu zrobiło, ze swą ekipą oczywiście. Mówi o problemach, jakie są zidentyfikowane pola tych problemów i dla każdego z nich, co się udało zrobić i co pozostało do zrobienia. Udało się niewątpliwie stworzyć i przeprowadzić trzy Kongresy Praw Obywatelskich, na ostatnim z nich – w grudniu 2019 roku – pan Adam Bodnar przedstawił pięć drogowskazów, które kończąc chciałbym tutaj przywołać. Pierwszym drogowskazem jest zaufanie do kompetencji, do wiedzy, do nauki. Drugim jest wspólnotowość, ale zarówno ta polska, ujęta w zapisach konstytucji – mowa o prawie, nie o dezyderatach – jak i ta europejska, ujęta w traktatach unijnych. Trzecim drogowskazem jest integracja europejska, czyli rozwój ducha współpracy i budowania wzajemności w relacjach. Czwartym drogowskaza-

zem jest służba państwu, rozumiana jako nowoczesny duch prawdziwego patriotyzmu. A piątym drogowskazem edukacja – rozumiana jako nabywanie zdolności samoochrony przed populizmem.

Chciałbym osobiście podziękować Członkom Kapituły za ten wybór, a Prezesowi Klubu – dzisiaj niestety nieobecnemu – za poproszenie mnie o wypowiedzenie tych kilku słów. A Laureatowi Adamowi Bodnarowi bardzo serdecznie gratuluję.

Jesteś stróżem braci swoich, braci naszych...

Dziękuję!

Słowo Laureata, Adama Bodnara, wygłoszone z okazji odebrania nagrody „PONTIFICI-Budowniczym Mostów”

Szanowni Państwo,

Drodzy Członkowie Kapituły,

Dostojni Obserwujący nas Goście Uroczystości,

Chciałbym serdecznie podziękować wszystkim członkom Kapituły za to, że zdecydowała się mnie uhonorować zaszczytną nagrodą – „Pontifici-Budowniczym Mostów”. Chciałbym podziękować Piotrowi Cywińskiemu, członkowi zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej, za wspianą laudację. Nigdy bym się nie spodziewał, że po tym jak miałem za-

szczyt 2 lata temu wygłaszać mowę w związku z przyznaniem nagrody prof. Adamowi Strzemboszewi, sam znajdując się w roli laureata. No i z pewnością trudno było przewidzieć, że kiedyś zatłoczona sala KIK tym razem będzie mogła zgromadzić – ze względu na reżim sanitarny – tylko 5 osób.

Traktuję nagrodę jako docenienie pracy Biura RPO oraz moich współpracowników przez ostatnie pięć lat. Przez ten czas faktycznie staraliśmy się budować mosty, choć może nie zawsze – ze względu na narastającą polaryzację – było to zauważalne. Niemniej tam gdzie było to możliwe staraliśmy się podejmować wspólne inicjatywy i działania, także z organizacjami kościelnymi i Kościołem katolickim. Pamiętam doskonale spotkania w 2015 i 2016 r., które poświęcone były tematowi pomocy dla uchodźców. Pamiętam wspólne interwencje, kiedy migranci i uchodźcy padali ofiarami aktów nienawiści. Wspierałem działania na rzecz utworzenia korytarzy humanitarnych. Doceniałem zaangażowanie organizacji społecznych związanych z Kościołem na rzecz osób starszych oraz osób dotkniętych kryzysem bezdomności. Wspierałem ruch opieki paliatywnej i hospicyjnej. Szukałem porozumienia w różnicowanym kulturowo, narodowościowo i religijnie Wrocławiu. Wspierałem dobrym słowem inicjatywę „Zranieni w Kościele”. Od dwóch lat w Biurze RPO staraliśmy się także łączyć różne kościoły, związki religijne, wspólnoty i środowiska poprzez pamięć o (nie)zapomnianych cmentarzach. Cieszę się, że znacznie częściej Biuro RPO było miejscem dobrych spotkań, niż podziałów.

Na mojej drodze RPO mogłem spotkać wielu innych „budowniczych mostów” – szczególnie lokalnych działaczy i aktywistów. Oni się nie pytali skąd pochodzisz, kim jesteś i jaka jest Twoja wiara. Oni po prostu rozwiązywali problemy, gromadzili wokół nich ludzi oraz tworzyli sens lokalnej wspólnoty. To właśnie jedna z przyczyn dlaczego samorządy lokalne, dające przestrzeń do takiej działalności, cieszą się tak wielkim zaufaniem społecznym.

Jak Państwo wiedzą jestem osobą niewierzącą, ale to nie znaczy, że odrzucającą znaczenie wspólnoty osób wierzących, a szczególnie katolików, dla naszej historii, przeszłości, teraźniejszości oraz przyszłości. W książce „Obywatel.PL” – rozmowie z red. Bartoszem Bartosikiem (Wydawnictwo Mando, Warszawa 2020) – powiedziałem, że nie można ignorować tego co Kościół zrobił przez setki lat naszej historii, jakie ma obecnie znaczenie dla rozwiązywania różnych problemów społecznych, ale także jakiego wsparcia duchowego udziela osobom wierzącym. Ale jednocześnie nie oznacza to mojej zgody na to, aby Kościół starał się nadużywać swojej pozycji dominującej, budował przymierza polityczne wykraczające poza normalne granice funkcjonowania państwa demokratycznego, czy korzystał ze swego immunitetu nieodpowiedzialności za czyny przestępne w stosunku do najmłodszych. Z tych powodów

wraz z Kościołem Ewangelicko-Augsburskim organizowaliśmy w zeszłym roku konferencję pt. „Tworzymy pokój” – moim zdaniem kościoły i związki wyznaniowe powinny przyczyniać się do budowania demokracji i rządów prawa, a nie legitymizować działania wręcz w przeciwnym kierunku. Jestem zwolennikiem tezy, że Polska musi stać się wspólnotą wszystkich, niezależnie od wiary i światopoglądu. Ale aby tak się stało musimy mieć przestrzeń do dialogu oraz stosować raczej zasadę samo-ograniczania pokory, niż dążyć do utrzymywania stałej przewagi konkurencyjnej nad innymi kościołami, związkami wyznaniowymi czy grupą osób niewierzących.

Znajdujemy się w trudnej sytuacji z trzech zasadniczych powodów:

- okres pandemii i związany z nim kryzys ochrony zdrowia, masowe tragedie, rozluźnienie więzi społecznych, potencjalny kryzys gospodarczy, prawdopodobne kłopoty ze zdrowiem psychicznym setek tysięcy obywateli;
- kryzys państwowości – podważenie zasady rządów prawa, sprawności funkcjonowania państwa oraz zasad integracji europejskiej;
- kryzys związany z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 22 października 2020 r.

W okresie, kiedy powinniśmy budować, rozwiązywać problemy, szukać porozumienia i wzajemnego wsparcia, Polacy się podzielili. I to nie z własnej woli, tylko w wyniku niespodziewanych działań polityków, wspieranych przez środowiska, którym obca jest wola dialogu i porozumienia. Jest niszczone to, co było budowane przez całe pokolenia, co stanowiło jakąś wartość – może niedoskonałą, może niesatysfakcjonującą, ale jednak przetrwało przez lata. Rozwiązania pośrednie są dla społeczeństw demokratycznych także istotne. Bo zapewniają relatywny spokój społeczny. Wielu liderów państwa polskiego doskonale sobie z tego zdawało sprawę.

Wierzę, że z dzisiejszego kryzysu wyjdziemy oraz że uda nam się znaleźć rozwiązanie. Mądrość obywateli na ulicach okaże się mocniejsza niż rozgrywki polityków oraz ich codzienny oportunizm. Ale znalezienie tego rozwiązania będzie zależało od umiejętności prowadzenia dialogu. Dlatego też tak często przywołuję przykład Panelu Obywatelskiego w Irlandii. To właśnie ten Panel zapewnił możliwość zabrania głosu przez obywateli reprezentujących cały przekrój społeczeństwa, a następnie doprowadził do referendum na temat dopuszczalności legalnej aborcji. Panel był ucieleśnieniem idei dialogu. Warto w tym kontekście sięgnąć do niedawnej encykliki Franciszka I „Fratelli Tutti”:

„W społeczeństwie pluralistycznym dialog jest najważniejszym sposobem na uznanie tego, co należy zawsze potwierdzać i szanować, a co wykracza poza okazjonalne porozumienie. Mówimy o dialogu, który musi być ubogaczony i rozjaśniony motywacjami, argumentami racjonalnymi, różnorodnymi perspektywami, wkładem różnych

dziedzin wiedzy i punktów widzenia, a który nie wyklucza przekonania, że możliwe jest dojście do pewnych elementarnych prawd, które muszą być i zawsze będą utrzymywane.”

Natomiast kryzys pandemii wymaga od nas czegoś więcej niż wyłącznie rozwiązanie rozpętanego nagle przez polityków głębokiego konfliktu. Wymaga nowego solidaryzmu społecznego, nowego kontraktu społecznego, docenienia roli wspólnotowości, państwa oraz integracji europejskiej w rozwiązywaniu problemów dotyczących nas wszystkich. Jeśli te wszystkie mosty, które nas łączą, będziemy niszczyli, to nie przetrwamy jako wspólnota. A przecież „nie jesteśmy tak bezwolni”. Wierzę, że wspólnota inteligencji katolickiej jest w stanie przetrwać takie mosty ze środowiskami lewicowymi. Tak jak Tadeusz Mazowiecki i Stefan Wilkanowicz zbudowali most w preambule do Konstytucji pomiędzy osobami wierzącymi i niewierzącymi. Są one nam teraz potrzebne jeszcze bardziej niż kiedykolwiek. Bo – nie przesadzając – zależy od nich los naszej Ojczyzny jako wspólnoty wszystkich obywateli, z całą ich różnorodnością i kolorystyką, a nie tylko tych reprezentujących dominującą większość.

Franciszek I w encyklice „Fratelli Tutti” wskazał także, że pragnie, abyśmy w tym czasie, w którym przyszło nam żyć, uznając godność każdej osoby ludzkiej, byli w stanie na nowo ożywić wśród wszystkich światowe pragnienie braterstwa. Wśród wszystkich: „Oto piękna tajemnica, aby marzyć i uczynić nasze życie piękną przygodą. Nikt nie może stawiać czoła życiu w sposób odosobniony. [...] Potrzebujemy wspólnoty, ażeby nas wspierała, pomogła nam, takiej, w której pomagamy sobie nawzajem patrzeć w przyszłość!”.

Spełnienie marzenia Franciszka I wymaga nie tylko wyciągniętej ręki po stronie tych, którzy traktują Jego słowa jako część ich poszukiwań w wierze. Wymaga także wyciągniętej ręki po stronie tych, którzy uniwersalne wartości prawdy, sprawiedliwości, dobra i piękna wywodzą z innych źródeł. Tak traktuję nagrodę Pontifici – jako znak, że Państwa środowisko uznaje mnie jako tego, który będzie działał na rzecz braterstwa, a w konsekwencji na rzecz wspólnoty.

Dr hab. Adam Bodnar

Prof. Uniwersytetu SWPS

Rzecznik Praw Obywatelskich VII kadencji

Nagroda „PONTIFICI-Budowniczemu Mostów”

W 50-lecie założenia warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej (2006 r.), Zarząd Klubu ustanowił roczną nagrodę „PONTIFICI”, czyli „Budowniczemu mostów”. Każdego roku, 24 października, w rocznicę powstania KIK Warszawa, tytuł Pontifexa przyznawany jest jednej osobie, „za zasługi w szerzeniu wartości dobra wspólnego, dialogu i poświęcenia na rzecz bliźnich”. Te wartości bowiem zostały uznane za niezwykle ważne w doświadczeniu ludzi Klubu Inteligencji Katolickiej.

Kapitułę Nagrody stanowią Członkowie Honorowi KIK:

Halina Bortnowska, Izabela i Paweł Broszkowscy, prof. Krzysztof Byrski, prof. Kazimierz Czapliński, Izabela Dzeduszycka, dr Stanisław Latek, Anna i Krzysztof Łoskotowie, Anna Radziwiłłowa, dr Paweł Rościszewski, Krystyna Sieroszewska, dr Krzysztof Śliwiński, Jan Turnau, Zofia i Andrzej Wielowieyscy, Stefan Wilkanowicz, dr Krzysztof Ziołkowski.

Dotychczas laureatami nagrody zostali: prof. Andrzej Zoll (2006), abp Henryk Muszyński (2007), Krzysztof Czyżewski (2008), prof. Krzysztof Zanussi (2009), Danuta Baszkowska (2010), + s. Rafaela FSK – Urszula Nałęcz + (2011), bp. Zdzisław Tranda (2012), dr Helena Pyz (2013), + ks. dr Jan Kaczowski + (2014), o. Ludwik Wiśniewski OP (2015), ks. prof. Tomáš Halik (2016), abp Wojciech Polak (2017), prof. Adam Strzembosz (2018) oraz Aleksandra Dulkiewicz (2019).

Nagroda ma postać statuetki, która przedstawia dwie twarze, odrębne, ale stanowiące całość, jak poszczególne kartki stanowią jedną książkę. Na odwrocie widnieje **motto nagrody**, którym jest cytat z Genesis, zapisany w czterech językach (hebrajski, greka, łacina i polski): **Nie wiem. Czy ja jestem opiekunem mojego brata?** Do Nagrody dołączony jest również dyplom potwierdzający przyznanie tytułu PONTIFEXA.

Autorką projektu statuetki jest prof. Magdalena Szmidt-Góra. Autorem zdjęć statuetki jest Michał Dąbski.

Adam Bodnar jest doktorem habilitowanym nauk prawnych, działaczem na rzecz praw człowieka, w latach 2010–2015 był wiceprezesem Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, obecnie jest Rzecznikiem Praw Obywatelskich kadencji 2015-2020.

Urodził się w 1977 roku w Trzebiatowie, w roku 2006 uzyskał stopień doktora nauk prawnych z zakresu prawa konstytucyjnego, stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 2019. W latach 2004-2015 związany był z Helsińską Fundacją Praw Człowieka.

Dzięki poparciu 67 organizacji pozarządowych został w 2015 r. zgłoszony na stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich przez Klub Parlamentarny SLD i posłów niezależnych, a także przez Klub Parlamentarny PO. Sejm RP powołał go na tę funkcję 24 lipca 2015 r., a 7 sierpnia 2015 r. Senat RP zatwierdził ten wybór.

STANOWISKO ZARZĄDU KIK

w związku z sytuacją po decyzji Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 października 2020 r.

„Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.” Jest to jedyne błogosławieństwo jakie dał nam Pan Jezus w Kazaniu na górze, które odnosi się do życia społecznego. Jest to nakaz, którym powinni kierować się zwłaszcza Ci politycy i prawodawcy, którzy są chrześcijanami.

Tymczasem wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 22 października zburzył pokój społeczny. Złamana została z trudem wypracowana i trwająca niemal trzy dekady umowa społeczna zwana kompromisem aborcyjnym. Wczoraj natomiast najbardziej wpływowy polityk w polskim rządzie, wicepremier Jarosław Kaczyński wezwał podległe służby i swoich zwolenników do walki, z uczestnikami protestów przeciw orzeczeniu TK, pogłębiając społeczny niepokój. Wszystko to dzieje się w okresie pandemii, kiedy zagrożone jest życie ludzi, w przerażającym tempie rosną statystyki zachorowań i zgonów, a Polacy potrzebują wsparcia i solidarności. Dalsza eskalacja napięcia może prowadzić do ludzkich dramatów i przemocy na ulicach.

Niektórzy hierarchowie Kościoła katolickiego wypowiadając się z uznaniem na temat wyroku Trybunału Konstytucyjnego opowiedzieli się po jednej stronie sporu i ściągnęli na Kościół gniew protestujących. Jego wyrazem są bardzo liczne protesty w całej Polsce. Podczas niektórych z nich dochodzi do przerywania nabożeństw i aktów wandalizmu, na które nie może być zgody.

Postawa biskupów ograniczyła im możliwość wystąpienia w roli tych, którzy pomagają przywrócić pokój społeczny, co niejednokrotnie czynił Kościół katolicki w historii Rzeczypospolitej.

Jako członkowie Zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, jako chrześcijanie, jesteśmy głęboko przekonani, że życie ludzkie na każdym jego etapie – od poczęcia przez narodziny do naturalnej śmierci – jest pierwszym i niezbywalnym prawem człowieka. Dzisiaj jednak sprawą najwyższej wagi jest również przywrócenie pokoju społecznego oraz umożliwienie rodzicom, a zwłaszcza matkom, które stają przed heroicznym wyborem urodzenia dziecka z ciężkimi i nieodwracalnymi wadami, prawa do tej decyzji zgodnie z własnym sumieniem, a priorytetem Państwa i Kościoła powinno być zdecydowanie i trwałe zwiększenie wsparcia dla osób niepełnosprawnych i ich rodzin.

Apelujemy do instytucji obdarzonych konstytucyjnym autorytetem, do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy i do Rzecznika Praw Obywatelskich dr. hab. Adama Bodnara o podjęcie się roli gospodarzy procesu ugodowego rozwiązywania tej kwestii i poprowadzenie dialogu, z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, nad moralnie najlepszym i społecznie akceptowalnym kształtem prawa w zakresie aborcji.

Prosimy również wszystkich polityków, którzy w swojej służbie publicznej chcą kierować się wartościami chrześcijańskimi, aby usłyszeli wezwanie naszego Mistrza w Kazaniu na górze.

*Zarząd Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie
Warszawa, 28 października 2020 r.*

JAK POŁĄCZYĆ SIĘ Z KLUBEM?

Z powodu pandemii wszystkie działania KIK przeniosły się do Internetu. Gdyby ktoś z Państwa chciał uczestniczyć w spotkaniach internetowych, ale potrzebował pomocy technicznej w ustawieniu sprzętu, jego zakupie, korzystaniu z aplikacji etc. zachęcamy do kontaktu z Sekretariatem Klubu w godzinach 10:00-17:00. Pomożemy!

Jan Murawski, sekretarz KIK

PO ZEBRANIACH ZARZĄDU KIK

W październiku i listopadzie odbyły się aż 3 zebrania Zarządu Klubu (oczywiście online).

Pierwsze z nich, **14 października**, było poświęcone przede wszystkim zarysowaniu głównych kierunków działania dla tej kadencji Zarządu KIK. Wyraźnie zarysowały się dwa główne obszary. Po pierwsze, tematy dotyczące sprawnego funkcjonowania Klubu, lepszego przepływu informacji, współpracy z sekcjami i inicjatywami klubowymi, kwestiami finansowymi etc. Po drugie, kwestie zewnętrzne związane zwłaszcza z sytuacją w Polsce i w polskim Kościele. Z pomysłów członków Zarządu zebrana się pokaźna lista przy czym członkowie Zarządu opowiadali się za kontynuacją czterech głównych obszarów określonych w poprzedniej kadencji (pomoc, formacja religijna, ekologia, zaangażowanie świeckich w Kościele). Wszystkie te zagadnienia będą porządkowane i rozwijane podczas kolejnych spotkań Zarządu.

Sporo uwagi poświęcono konieczności wypracowania rozwiązań pozwalających na odnalezienie się klubowej społeczności w realiach pandemii. Na bazie tych rozważań Prezydium Zarządu podjęło później decyzję o organizacji KIK-owskich „wieczorynek”, mocnym wsparciu zespołu SZEW i innych inicjatywach.

Drugie zebranie Zarządu zostało zwołane w trybie nadzwyczajnym **27 października** i miało na celu przede wszystkim rozeznanie się w sytuacji protestów po ogłoszeniu przez Trybunał Konstytucyjny wyroku w sprawie przepisów aborcyjnych. Efektem tego zebrania było oświadczenie, którego tekst można przeczytać na 9 stronie Informatora. Podczas Zebrania powstał też pomysł zorganizowania spotkań dla całej Klubowej społeczności na temat sytuacji w Polsce.

Po raz trzeci Zarząd spotkał się **18 listopada**. Znaczną jego część pochłonęły bieżące sprawy klubowe: sytuacja w sekcjach KIK, współpraca z innymi organizacjami i podmiotami itd. Omawiano też różne inicjatywy świeckich katolików w Kościele i koncepcję organizacji kontynuacji spotkań społeczności klubowej (ten wątek zaowocował planowanym cyklem spotkań o sytuacji w Kościele na który zapraszamy na łamach tego Informatora). Kontynuowano także

dyskusję na temat obszarów wymagających pracy wewnątrz Klubu i tematów zaangażowania KIK na zewnątrz.

Kolejne zebranie Zarządu planowane jest w połowie grudnia.

Jan Murawski, sekretarz

POROZMAWIAJMY W KLUBIE: OBLICZA KRYZYSU W KOŚCIELE W POLSCE

Październikowe i listopadowe spotkania naszej społeczności na temat sytuacji w Polsce i protestów po wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie aborcji spotkały się z wielkim zainteresowaniem i frekwencją. Dostaliśmy wiele głosów wyrażających uznanie dla spokojnego, rzeczowego tonu tych rozmów przy zachowaniu szerokiego spektrum poglądów i wrażliwości słuchaczy.

Zapraszamy Państwa na drugi cykl spotkań online całej KIK-owskiej społeczności. Tym razem chcemy podjąć temat, który często pojawiał się podczas rozmów wcześniejszych: kondycji polskiego Kościoła, wyzwań z którymi się mierzy i zadań stojących przed świeckimi katolikami.

Rejestracja na spotkanie:

<https://forms.gle/oq6REymH262EAwANA>

W ramach cyklu planujemy 3 spotkania:

piątek 11 grudnia, 18:00 – tego dnia będziemy starali się opisać sytuację w Kościele w Polsce, nazwać to, co nas niepokoi.

poniedziałek 14 grudnia, 18:00 – w tej odsłonie poszukamy przyczyn niepokojących zjawisk w polskim Kościele. Postaramy się uchwycić istotę tego, co określamy kryzysem.

piątek 18 grudnia, 18:00 – podczas ostatniego spotkania porozmawiamy o tym, jakie zadania stoją przed nami – świeckimi katolikami w kontekście wyzwań Kościoła.

Każde ze spotkań – dyskusji całej naszej klubowej społeczności – będzie poprzedzone krótką rozmową trójki gości:

Zuzanna Radzik - teolożka, publicystka, działaczka społeczna. Zajmuje się dialogiem chrześcijańsko-żydowskim oraz teologią feministyczną. Studiowała na Papieskim Wydziale Teologicznym w Warszawie i na Uniwersytecie He-

brajskim w Jerozolimie. Wiceprezesa zarządu fundacji Forum Dialogu. Stała współpracowniczka „Tygodnika Powszechnego”. Autorka książek „Kościół kobiet” i „Emancypantki. Kobiety, które zbudowały Kościół”.

Marta Titaniec – wiceprezes KIK, gdzie kieruje projektami pomocy humanitarnej. Absolwentka politologii na UKSW. Od 2000 r. sekretarz generalna Polskiej Rady Chrześcijań i Żydów, Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego X i XI Zjazdu Gnieźnieńskiego, wiceprezes Fundacji Św. Wojciecha-Adalberta w Gnieźnie. Prezes Fundacji św. Józefa KEP zajmującej się ochroną dzieci i młodzieży w Kościele w Polsce.

Marcin Kędzierski – dyrektor programowy Centrum Analiz Klubu Jagiellońskiego, ekonomista, absolwent stosunków międzynarodowych na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie oraz studiów doktoranckich w Katedrze Gospodarki i Administracji Publicznej UEK, adiunkt w Katedrze Studiów Europejskich UEK.

Zuzanna Radzik

Marta Titaniec

Marcin Kędzierski

Moderatorami spotkań będą członkowie Zarządu KIK: **Maryna Czaplińska, Piotr Ciacek i Łukasz Rozdeiczner.**

Prezydium Zarządu KIK

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Tegoroczne rekolekcje adwentowe w kościele św. Marcina odbędą się pod hasłem: **Sprawy ostateczne – rzeczy najważniejsze.** Nauki rekolekcyjne wygłosi **ks. Zenon Hanas SAC**, prowincjał zakonu Pallotynów, teolog, filozof, znawca mediów. Rekolekcje będzie można wysłuchać pod linkiem **www.piwna.caster.fm**

6 grudnia – podczas każdej Mszy świętej.

7 i 8 grudnia o godzinie 18:30.

Zaprasza ks. Andrzej Gałka, duszpasterz KIK

WIECZORY MAŁŻEŃSKIE W KLUBIE

Czas pandemii to nie tylko wyzwania w naszej pracy, czy szkole naszych dzieci, ale też w relacjach z najbliższymi. To także szansa, żeby nad tymi relacjami się zastanowić i je pogłębić.

Dlatego też Sekcja Małżeńska Klubu i wspólnota Małżeńskie Drogi zapraszają wszystkich zainteresowanych, a zwłaszcza małżeństwa niezależnie od wieku i stażu na WIECZORY MAŁŻEŃSKIE w KLUBIE. Będą to cztery spotkania on-line na platformie ZOOM, we wtorki w godzinach 21-22. W czasie spotkań będziemy czerpać pełnymi garściami z adhortacji papieża Franciszka „Amoris Laetitia” – O miłości w rodzinie.

Pierwsze spotkanie odbyło się we wtorek 24 listopada o godz. 21.00, pod optymistycznym tytułem: „Złoto, srebro, diamenty? czyli jakie skarby kryje nasze małżeństwo?”

Wprowadzenie do spotkania zrobili Magdalena i Wojciech Wichrowie (Sekcja Małżeńska), a spotkanie poprowadził Jacek Cichocki (Małżeńskie Drogi i KIK).

Tematy kolejnych spotkań to:

8 grudnia - *Małżeństwo w Kościele* - zakopany talent czy dobra inwestycja?

15 grudnia - *Ile czasu na małżeństwo, ile czasu na rodzinę, ile czasu na zarabianie pieniędzy, ile czasu na hobby, ile czasu na modlitwę? A może lepiej odpocząć? Czy świętowanie to odpoczynek?*

Linki do spotkań będziemy publikowali na stronie KIK.

Prezydium Zarządu KIK

MAM POMYSŁ 2020/2021

Zapraszamy młodzież w wieku szkolnym do zgłaszania swoich pomysłów!

Mam Pomysł jest przestrzenią, gdzie pozwalamy Wam zmieniać Wasz codzienny świat. Możecie doświadczyć, że macie wpływ nie tylko na Wasze życie. Tutaj odkrywacie, że warto dostrzegać więcej niż własne potrzeby.

Okres świąteczno-noworoczny jest czasem oczekiwania, bliskości i nadziei. Te trzy słowa w czasach pandemii nabierają szerszego sensu. Teraz nawet najprostsza rzecz czy gest mogą stać się bezcenne, szczególnie jeśli będą stano-

wić bezinteresowną pomoc dla kogoś w potrzebie. Obecnie szczególnie cenne są inicjatywy, które przynoszą nadzieję na normalność, dają poczucie bliskości i pomagają oczekiwać na koniec pandemii.

Takie mogą być projekty, które zgłosicie do konkursu Mam Pomysł. Można wspierać osoby szczególnie dotknięte pandemią jak osoby starsze, lekarzy, czy osoby chore, które mają problem z dostępem do opieki zdrowotnej. Można podarować innym namiastkę normalności organizując wydarzenia online albo zorganizować je dla publiczności z zachowaniem obowiązujących obostrzeń. Można również wspierać ludzi w trudnej sytuacji materialnej. Oczywiście Waszą pomysłowość ograniczają jedynie trzy priorytety, które znajdziecie na stronie Klubu w naszej zakładce. Bądźcie kreatywni!

Obecnie wspieramy następujące projekty: *Przedszkole z klimatem*, *Akt kultury "Symbolika"*, *Warszawskie Targi Wolontariatu*, *Kalendarz „kolejowe 4 pory roku”*, *Tajemnice stolicy i Mimesis – przyłbice medyczne*. Zespoły projektowe przygotowały warsztaty ekologiczne dla przedszkolaków. Uważliwi na kulturę, w tym szczególnie zależy im na rozbudzeniu pasji do sztuki wśród młodzieży. Promują wolontariat wśród swoich rówieśników. Tworzą kalendarze o tematyce kolejowej, którą się pasjonują, a kalendarze te przekażą m.in. do domu dziecka. Promują historię Warszawy m.in. organizując spacer z przewodnikiem. Drukują przyłbice dla szpitali na drukarkach 3D....

Dołączajcie ze swoimi pomysłami, czekamy! Odwiedźcie naszą stronę i znajdźcie nas na Facebooku: www.kik.waw.pl/projekty/mam-pomysl2
www.facebook.com/mampomysl

Konkurs finansuje m. st. Warszawa w ramach programu „Aktywna warszawska młodzież”.

KOMUNIKATY „KONTAKTU”

Wydaliśmy nowy numer papierowy!

Przyjedzie z drukarni w pierwszych dniach grudnia, ale już można go zamawiać w przedsprzedaży:

sklep.magazynekontakt.pl/pl/p/Kontakt-442020-Ideologia-przyjazni/69

Wyślemy go wtedy od razu przy pierwszej wysyłce – z pewnością dojdzie do rąk naszych Czytelników i Czytelniczek jeszcze przed świętami.

Gorąco zachęcamy do kupna numeru, a najlepiej prenumeraty!

Cztery numery za 60 zł – duża oszczędność, wsparcie dla redakcji (niezbędne, byśmy mogli dalej działać i się rozwijać), a przy okazji doskonały prezent na święta.

Tytuł 44. papierowego numeru Kontaktu brzmi IDEOLOGIA PRZYJAŹNI. Prace nad nim trwały w roku, który zatrzęsł światem na wielu poziomach. Na polskim podwórku możemy to obserwować szczególnie mocno. Co, oprócz kryzysu, lęku i pogłębiających się nierówności, przynosi nam pandemia koronawirusa? Może kieruje nasz wzrok ku takim systemom i wartościom, które – dotąd bagatelizowane – mają szansę stać się nowym budulcem społecznych więzi? Na przykład – ku przyjaźni.

Publikujemy treść wstępniaka:

Kryzys związany z pandemią sprawił, że jako społeczeństwo zaczęliśmy patrzeć nieco bardziej przychylnie na pomysły całkowitej przebudowy systemu społeczno-ekonomicznego. Potrzeba myślenia utopijnego, o której pisaliśmy w numerze „Kryzys wyobraźni”, stała się znacznie silniej odczuwalna. Epidemia koronawirusa obnażyła nie tylko niewydolność rodzimego systemu opieki zdrowotnej, lecz także pogłębiające się globalnie i lokalnie nierówności czy absurdalność wynikające z porządku kapitalistycznego.

Pisząc o przyjaźni, poszukujemy nowych wzorców życia prywatnego, społecznego i politycznego. Warunkiem takich poszukiwań jest ponowne przyjrzenie się temu, jak postrzegamy naturę człowieka. Egoizm i chęć dominacji, jakie przypisywane są ludziom między innymi na podstawie słynnych eksperymentów psychologicznych, wpływają na to, jak kształtujemy relacje społeczne. Jak nieuprawniona jest to wizja człowieka, w swoim tekście pisze Anna Gotowska, przywołując sytuację, w których ważniejsze okazały się wrodzona chęć współpracy i życzliwość.

Wychodząc z tego założenia, przyglądamy się temu, jak inaczej mogłyby wyglądać relacje indywidualne i społeczne oparte na tych wartościach. Jedną z ich realizacji jest zaś przyjaźń.

Jak niedowartościowana była do tej pory, pokazują przykłady z bardzo różnych światów: od popkultury do sfery religijnej. O ciągle spychanej na drugi plan tematyce przyjaźni we współczesnym kinie opowiada w wywiadzie Kaja Klimek. Choć coraz częściej nieobecni do tej pory bohaterowie i bohaterki filmowi (niebiali, z niepełnosprawnościami, nieheteronormatywni) wychodzą z cienia, przyjaźń wciąż przegrywa z opowieścią o romantycznej miłości. Z kolei współczesna nauka Kościoła katolickiego zdaje się przyjaźni właściwie nie dostrzegać, mimo że wielokrotnie pojawia się ona na łamach Pisma Świętego, o czym pisze w swoim tekście Jakub Niewiadomski.

Solidarność, bezinteresowność, dbanie o dobra wspólne – filary, na których opiera się indywidualna relacja przyjacielska, powinny stać się głównymi ideami społeczeństwa opartego na „kulturze przyjaźni”. „Musi opierać się [ono] na samoorganizacji w stopniu dużo większym niż welfare state, a jednocześnie być dużo bardziej nakierowane na dobro wspólne” – mówi Michał Herer, autor eseju „Pochwała przyjaźni”, ujawniając radykalność tego projektu. Stąd też w tytule przewrotna „ideologia przyjaźni”, bezkompromisowo postulująca przebudowę relacji społeczno-ekonomicznych tak, aby w większym stopniu przypominały one to, co przynależne przyjaźni.

Jednym z tekstów opublikowanych w numerze jest artykuł Ignacego Dudkiewicza zatytułowany „Klub Izolacji Klasowej”, w którym zastanawia się on nad rolą przyjaźni w KIK.

KIK: Klub Izolacji Klasowej?

10 grudnia

Dyskusja dla
(byłych) wychowawców
Sekcji Rodzin KIK

O elitaryzmie Klubu i o różnych konsekwencjach tego, że nasza organizacja rozrasta się przede wszystkim poprzez sieci znajomych, chcemy porozmawiać z obecnymi i byłymi wychowawcami Sekcji Rodzin czy członkami Drum Buna.

Spotkanie (oczywiście online) odbędzie się 10 grudnia wieczorem.

Formularz zgłoszeniowy roześlemy mailowo.
Serdecznie zapraszamy do udziału!

Redakcja „Kontaktu”

NOWY ZARZĄD KŻ SANTA MARII

15 października 2020 roku odbyło się Zebranie Walne Wyborcze na którym m.in. wybrany został nowy skład Zarządu Santa Marii. Po wyborach 3 osób, dobraliśmy kolejne dwie.

Z radością ogłaszamy, że w skład Nowego Zarządu wchodzi:

- Agata Kalwarczyk- Komandorka
- Michał Grzejdziak- Zastępca Komandora
- Ania Zdanowicz - Członkini Zarządu
- Stanisław Skudniewski - Członek Zarządu
- Ewa Kuijpers- Członkini Zarządu

kontakt

MAGAZYN NIEUZIEMIŃ
magazynkontakt.pl

44

jesień 2020

TEMAT NUMERU:

IDEOLOGIA PRZYJAŹNI

Michał Herer
Odzyskajmy kulturę przyjaźni

Jakub Niewiadomski
Jezus i dwunastu przyjaciół

Kaja Klimek
Czas drugoplanowych bohaterów

Jozef Wissink,
Paweł Gużyński OP
Eksperymentalny
Kościół holenderski

LEWA STRONA

Michał Rauszer
Pochodzący od chłopów

ODPRAWIEL

POZA CENTRUM

KRAJOWANIE

Anna Cieplak
Lata 2000. na serio

KULTURA

ZABAWA

Dziękujemy za okazane nam zaufanie i tak miłe przywitanie. Cieszymy się bardzo na 2 lata wspólnego działania! Zrobimy co w naszej, aby sprostać temu zadaniu.

Dziękujemy „Staremu Zarządowi”

Pragniemy również podziękować staremu zarządowi: Dominikowi, Adamsowi, Zacharemu, Tusi i Michałowi za ogrom pracy i serca jakie włożyli przez ostatnie 2 lata w działalność naszego Klubu.

Nie śpimy, a działamy podczas sezonu zimowego! :)

W listopadzie skupiliśmy się na przygotowaniu ośrodka na okres zimowy oraz na organizacji pracy zarządu. Łódki zostały schowane, sprzęt zabezpieczony, a ośrodek przygotowany na przeczekanie zimy. Wszystkim bardzo dziękujemy za pomoc i wsparcie w zamknięciu sezonu.

My jednak nie zamierzamy czekać do wiosny. Serdecznie zapraszamy na wydarzenia, które odbędą się pomimo mroźnych zimowych dni :

- 9 stycznia o godz. 20:00 spotkanie o celach i planach (online);
- rozpoczynamy działalność w małych zespołach: sekcja remontowa, sekcja charytatywna, sekcja integracyjna;

Każda z sekcji będzie miała swoje własne pole do działania. Dziękujemy wszystkim za dotychczasowe zgłoszenia! Pozostałych zachęcamy do wypełniania ankiety bądź zgłoszenia się bezpośrednio do koordynatora sekcji. Razem z Wami chcemy tworzyć Klub.

Marzy nam się, żeby Santa Maria była miejscem spotkań, miejscem gdzie ludzie się dobrze czują, gdzie może ich ponieść fantazja i wyobraźnia, gdzie zostaną wysłuchani i zainspirowani. Grupą ludzi którzy chcą działać dla większego dobra, którzy chcą dzielić się tym co mają. Wspólnotą ludzi, która tworzy Santa Marię.

Pozdrawiamy serdecznie!
Tusia, Ania, Michał, Ewa i Stasiek

SEKCJA RODZIN

Nowe grupy

Cieszymy się, że 10 października udało się nam otworzyć kolejną, trzecią w sezonie, grupę Sekcji Rodzin dla dzieci z rocznika 2011 (88, Lulubejowie). Pomimo trudnych warunków zewnętrznych spowodowanych wzrostem zachorowań oraz brakiem możliwości wyjazdu, dzieci, wychowawcy, rodzice i koordynatorki spotkali się w sobotnie przedpołudnie w Ogrodzie Krasińskich. Obie najmłodsze grupy, 88 i 89, czekały na otwarcie od marca, a udało się to dopiero jesienią. Wszystkim: wychowawcom, dzieciom i rodzicom życzymy długich lat radosnego bycia razem.

Spotkania grup, obozy

W połowie października zarząd podjął decyzję o formie spotkań grup w pierwszym semestrze nowego roku szkolnego. Niestety, zasady te szybko stały się nieaktualne ze względu na wprowadzenie nowych ograniczeń w związku z większą zachorowalnością na Covid-19. Ostatecznie rozwój pandemii uniemożliwił normalne spotkania grup i Plemion nawet w okrojonej liczbie uczestników. Zarząd Sekcji Rodzin pod koniec października podjął także decyzję o rezygnacji z organizowania obozów zimowych, zarówno w terminie poświęconym jak i w czasie ferii, mimo gotowości do wyjazdu niektórych kadr i nadziei wielu rodziców i dzieci. Swoje decyzje w sprawie spotkań i obozów Zarząd przekazał wychowawcom i rodzicom pod koniec października, następnie rozmawiał z szefami grup na ten temat na spotkaniu online.

Sekcja Rodzin jednak działa: wychowawcy organizują spotkania grupowe online, podczas których zapraszają uczestników do przeróżnych aktywności – od swobodnych rozmów, czytania, przez gry, quizy do wspólnego gotowania czy grupowego świętowania mikołajek. Życie grupowe toczy się wartko!

Odwołane zebrania i rekolekcje

Jesienią miały się odbyć rekolekcje dla wychowawców, ponieważ nie odbyły się one w Wielkim Poście. Obawa o zdrowie uczestników, a przede wszystkim księdza Andrzeja zmusiły nas do odwołania rekolekcji po raz kolejny. Walne Zebranie SR zaplanowane na 7 listopada zostało odroczone do czasu, kiedy będzie możliwe spotkanie się w dużej grupie uczestników. Również planowany na 12 grudnia dzień skupienia w Laskach nie będzie mógł się odbyć ze względu na zaostrożone przepisy sanitarne.

Modlitwa na Zoomie

We wrześniu rozpoczęliśmy cotygodniowe spotkania modlitewne online. Łączymy się w każdy czwartek o godzinie 21:00 (poprzez platformę zoom) na ok. 15 minut modlitwy. Modlimy się w intencji naszych rodzin, dzieci, wychowawców i wszystkich spraw związanych z Sekcją i Klubem. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy nie tylko rodziców SR, ale również wszystkich członków Klubu:

<https://bit.ly/3mKjQOO>

Spotkania dla wychowawców

Po spotkaniu Zarządu SR z szefami grup i przedstawicielami wychowawców okazało się, że jest duża potrzeba zorganizowania – oprócz spotkań zaproponowanych przez Klub – wewnątrzsekcyjnych spotkań dla wychowawców służących refleksji nad sytuacją, z jaką mierzymy się po wyroku Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym prawnego ograniczenia aborcji. W listopadzie zostało zorganizowane spotkanie z dominikaninem o. Wojciechem Jędrzejewskim, zatytułowane: „Aborcja i protesty z nią związane - jak na to patrzy chrześcijanin?”. W spotkaniu wzięło udział ok. 20 wychowawców.

W najbliższym czasie planowane są kolejne spotkania, m.in. z pedagogiem o roli wychowawcy i odpowiedzialności za słowo, o tym jak rozmawiać z dziećmi na trudne (również dla nas) tematy, dbając równocześnie o przekaz zgodny z nauczaniem Kościoła.

Przygotowanie do przyjęcia sakramentu bierzmowania

Z dwutygodniowym opóźnieniem, spowodowanym zachowaniem na Covid-19 wśród mieszkańców klasztoru na Piwnej, rozpoczęło się roczne przygotowanie dla kandydatów do sakramentu bierzmowania. Spotkania prowadzone przez ks. Tomasza Łukasiuka odbywają się co tydzień w kościele św. Marcina. Z powodu pandemii spotkania w grupkach z animatorami, zamiast w domach, odbywać się będą w kościele bądź Klubie. Obejmijmy wszystkich przygotowujących się do sakramentu naszą modlitwą!

Boże Narodzenie

U progu Adwentu stoimy w obliczu odmienionej epidemii, poruszanego przez niepokoje społeczne świata, wobec raniących spraw Kościoła. Życzymy Wam i nam, byśmy przygotowując się do Bożego Narodzenia odnaleźli drogę do odwiecznego Boga, który przychodzi do nas w rodzącym się Dziecku. Byśmy umieli Go dostrzec i przyjąć w każdym człowieku, bez względu na wiek, płeć, poglądy czy pochodzenie. Byśmy przemieniali się dzięki Jego bezwarunkowej miłości i zaufaniu, którymi nas obdarza. Byśmy dojrzewali do świętości.

Błogosławionych Świąt!

Zarząd SR

SEKCJA WSCHODNIOEUROPEJSKA

Pandemia nie odpuszcza i z przykrością zauważam, że coraz częściej bardziej możemy się „pochwalić” tym czego nam się nie udało zrealizować niż faktycznymi osiągnięciami. Ktoś może powiedzieć, że to zrozumiałe, bo działalność Sekcji to albo działania zagraniczne, albo organizowanie pomocy dla potrzebujących z zagranicy w kraju i obostrzenia sanitarne uniemożliwiają taką pracę. Ale wbrew pozorom nie rezygnujemy. Z przyczyn oczywistych najważniejszym obszarem działań jest teraz Białoruś.

Chcemy w miarę możliwości w tych ciężkich dniach wspierać naszych partnerów z Niezależnego Liceum Humanistycznego z Mińska na Białorusi. Jak łatwo się domyśleć zarówno uczniowie jak i nauczyciele bardzo aktywnie uczestniczą w protestach ulicznych i oczywiście wielu z nich zostało pobitych, aresztowanych, wielu spotykają inne represje. Nauka w podziemnej szkole w tych warunkach jest jeszcze trudniejsza. Postanowiliśmy, że w tym roku wyjątkowo nie latem, ale teraz właśnie zaprosimy Liceum na jakiś czas do Polski. Napisaliśmy stosowny projekt do Fundacji Solidarności Międzynarodowej, który został zaakceptowany i przyznano nam środki na ten cel.

Tegoroczna wizyta miała być jednak ze względu na warunki epidemiczne zupełnie odmienna od tych, które znamy. Nasi goście mieli być zakwaterowani w ośrodku poza Warszawą i raczej nie planowaliśmy żadnych wycieczek, muzeów, czy teatrów. W planach były szkolenia częściowo online i przede wszystkim umożliwienie im przez jakiś czas normalnej nauki w atmosferze wolnej od trosk i stresu z jakimi tam w Mińsku spotykają się na co dzień. Niestety już w trakcie przygotowań okazało się, że ta forma też nie będzie mogła być zrealizowana.

Jak wiecie władze białoruskie zażądały drastycznego ograniczenia personelu polskich placówek dyplomatycznych, więc wydawanie wiz wydłużało się w nieskończoność. Do tego doszła faktyczna blokada polskiej granicy i było niebezpieczeństwo, że nasi goście albo w ogóle nie wjadą, albo jeśli nawet to się uda, to będą poważne problemy z ich powrotem. W porozumieniu z rodzicami i dyrekcją szkoły ustaliliśmy, że znów zmieniamy program projektu i dostosowujemy go do obecnych warunków. Oczywiście wymagało to uzyskania zgody FSM. Udało się! W ramach tego właściwie nowego projektu przyjęliśmy czteroosobową delegację Liceum i umożliwiliśmy im odbycie kilku spotkań z osobami i instytucjami, ze strony których również mogą liczyć na pomoc.

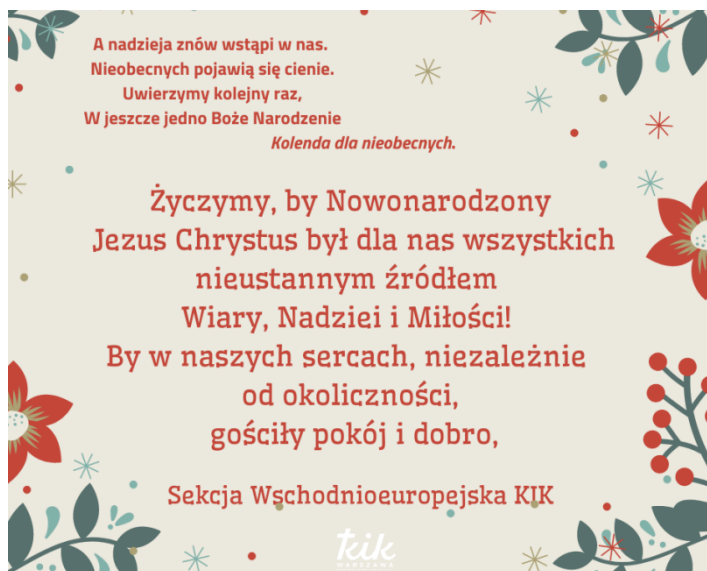
Zakupiliśmy potrzebne podręczniki i zestaw tabletów do pracy zdalnej. Dalszy ciąg projektu to będą szkolenia i zajęcia online, które będziemy prowadzić dla nich zdalnie. Szczegóły opiszemy w następnym Informatorze.

Od sierpnia staramy się zorganizować specjalną misję obserwacyjną na Białorusi złożoną z naszych posłów i senatorów. Chcieliśmy, aby w Mińsku, a jak się uda to i w innych miastach stale przebywali nasi parlamentarzyści. Biorąc pod uwagę fakt, że większość naszych dziennikarzy ma cofnięte akredytacje, a personel dyplomatyczny jest mocno ograniczony byłiby wiarygodnym źródłem informacji na temat wydarzeń na Białorusi, mogliby monitorować liczne przypadki łamania praw człowieka, a także mogliby stanowić swoisty parasol ochronny dla przyjmujących ich środowisk. Według naszych przyjaciół z Białorusi to bardzo cenna i potrzebna inicjatywa. Niestety zarówno nasz klubowy bezwład jak i liczne wydarzenia w Polsce stanowiące pewną „konkurencję” dla Białorusi powodują, że projekt wciąż się wykuwa.

Jak pamiętacie z rzeczy, które nie doszły do skutku z powodu pandemii, to nasza kresowa wyprawa na Litwę. Trudno dziś powiedzieć czy na początku czerwca sytuacja będzie taka, że umożliwi nam wyjazd, ale myślimy o tym. Ostateczne decyzje trzeba będzie podjąć na przełomie marca i kwietnia.

I na koniec miła wiadomość. Szefowa znanego nam zespołu muzycznego z Wileńszczyzny „Randeo Anima” Augustyna Greitun-Minakowska na początku listopada urodziła synka. Rodzice nadali mu biblijne imię Nataniel. Pozdrawiamy i gratulujemy.

Marek Kielanowski, Przewodniczący SW

ZBIÓRKA SEKCJI WSCHODNIOEUROPEJSKIEJ

Szanowni Państwo,

Jak wszyscy wiemy realizacja projektów zagranicznych jest bardzo utrudniona. Nie udało nam się w tym roku kontynuować akcji „Dzieci Bohaterów” skierowanej do dzieci, których rodzice walczą, zostali ranni lub polegli w wojnie Ukrainy z rosyjską agresją.

Epidemia, wydarzenia na Białorusi czy nasze krajowe wydarzenia spowodowały, że informacje o sytuacji na froncie ukraińskim przestały do nas docierać. Mało kto wie, że w ciągu ostatniego roku pomimo formalnego zawieszenia broni doszło do wielu incydentów zbrojnych, w których życie straciło 100 osób.

Skoro nie mogliśmy zaprosić dzieci poległych i rannych do naszych rodzin, to chcielibyśmy choćby symbolicznie pokazać, że o nich pamiętamy i na ich styczniowe Święta Bożego Narodzenia przesłać drobne upominki. Ze względu na pandemię i konieczność ograniczenia Państwa wizyt w sklepach i w Klubie projekt chcemy zorganizować w tej samej formie, jak zrobiliśmy to wiosną na Wileńszczyźnie.

Czyli organizujemy zbiórkę pieniężną wśród naszych członków i naszych przyjaciół. Wszystkich, którzy chcą wesprzeć tę akcję i dać tym dzieciom choć chwilę radości, bardzo prosimy o dokonanie wpłaty na nasz rachunek bankowy: 15 1560 0013 2000 1706 4454 5708 z dopiskiem „Darowizna na cele statutowe – dzieci bohaterów”. Klub Inteligencji Katolickiej jest Organizacją Pożytku Publicznego, w związku z tym darowiznę można uwzględnić w rocznym zeznaniu podatkowym. Dotyczy tak samo osób fizycznych, jak i przedsiębiorców.

Z góry dziękujemy za Państwa hojność.

Marek Kielanowski, Przewodniczący SW

POMYSŁ NA PREZENT GWIAZDKOWY

Publikujemy list, który otrzymaliśmy od Elżbiety i Krzysztofa Ziolkowskich.

W zeszłym roku, gdy nasza liczna rodzina spotkała się w Wieczór Wigilijny przy choince, po odśpiewaniu mnóstwa kolęd, przystąpiono jak zwykle do „najważniejszego” momentu: rozdawania prezentów. Była ich jak zwykle ogromna góra; pięknie popakowane, przyozdobione paczki, paczuszki. Choinki prawie nie było widać. Wiadomo, samych wnuków mamy 18-cioro. Gdy już te dary zostały rozpakowane, śmieci pozbierane i po licznych okrzykach zachwyty zrobił się względny spokój, my dziadkowie rozdaliśmy wnukom koperty z listem. Udało się też ten list głośno przeczytać. A brzmiał on następująco:

Kochany nasz, wyjątkowy Wnuczu!

Tyle dostałeś prezentów. Nie wiem kiedy zdążysz się nimi nacieszyć. Każdy prezent dostałeś od kogoś, kto Cię z pewnością kocha. Chciał Ci zrobić tym prezentem radość. Zastanawiał się co Ci da radość największą. Szukał. A teraz patrzy na Ciebie i myśli, czy prezent trafiony, czy na pewno Cię ucieszył? Bo dzisiaj powinniśmy się wszyscy cieszyć. Bo narodził się Pan Jezus. Tyle lat wyczekiwany. Ten czas oczekiwania opisany w Starym Testamencie. Każdy tam czekał na coś innego. Różne też myśli mieli Ci oczekujący na przyjście Mesjasza 2000 lat temu. Ale – kto to jest ten Mesjasz? A my czekaliśmy na ten dzień – bo co ma się stać? I cieszymy się, że to się stało, że Jezus się narodził. A właściwie czy rozumiemy dlaczego to jest radość?

Narodzenie Chrystusa staje się w nas. A skoro właśnie dzisiaj świętujemy to znaczy, że właśnie teraz odnawiamy w sobie nadzieję, że będziemy lepsi. Co roku na nowo. A świat, który tak się do tego dzisiejszego dnia Bożego Narodzenia szykował: rozświetlił nasze miasta, nasze domy, powinien rozświetlić też nasze serca tak, byśmy stali się lepsi, czuśli dla innych ludzi, otaczali wszystkich miłością. Bo przecież Bóg, który właśnie dla świata tego dnia przyszedł w postaci małego Dzieciątka jest teraz w każdym człowieku. I tego Boga w każdym człowieku musimy umieć odnajdywać.

Ja też myślałam o jakimś specjalnym prezencie dla Ciebie pod choinkę. Żeby Ci sprawić radość. Miałam różne pomysły. Doradzano mi, że najlepszy prezent to dać wnukom pieniądze, żeby sobie sami dogodzili. Wszystko jednak wydawało mi się niegodne dzisiejszego dnia. Bo chciałam Cię obdarować tym, co mogłoby Ci dać szansę bycia dobrym dla innego. Ale będzie też miało znaczenie symbolicznego znaku miłości dla cierpiących czy osamotnionych. Trochę to może przewrotne, ale postanowiliśmy z Dziadkiem w Waszym imieniu w ten Dzień Miłości dać drobną kwotę dla osób potrzebujących. Wybraliśmy Hospicjum. Dołączamy dowód wpłaty 50 zł dokonanej w Twoim imieniu. Myślę, że da Ci to też satysfakcję, że jakoś, za Twoją przyczyną, dzieje się w dniu Bożego Narodzenia coś naprawdę dobrego.

Chyba zrozumiałeś, że to też jest jakaś kropla dobra.

Dziadkowie

Ten trochę może przewrotny i zaskakujący prezent został o dziwo bardzo dobrze przyjęty. Dalsza rozmowa potoczyła się wokół problemu hospicjów, ofiarności itp. Były pytania, ogólne zainteresowanie. Mamy nadzieję, że pozostawi to jakiś, chociażby maleńki, ślad w myśleniu tak obdarowanych dzieci.

Elżbieta i Krzysztof Ziolkowscy

ŚWIĄTECZNA POMOC DLA NIEWIDOMYCH

Kochani,

Po rozmowach z Siostrami z Piwnej, zdecydowałyśmy, że w tym roku nie szykujemy paczek, nie kupujemy biletów na koncerty.

Jeśli możecie, to prosimy Was o zasilenie naszego „niewidzialnego funduszu” na ciągle aktualny i najpilniejszy w tym roku cel – wsparcie terapii i leczenia niewidomej mamy i jej niewidomej i autystycznej córki.

Dzięki Wam, w tym roku dziewczyna mogła mieć zapewnione zajęcia z terapeutką dwa razy w tygodniu, a obie panie mogły wyjechać odpocząć do zaprzyjaźnionego gospodarstwa agroturystycznego na Podlasiu.

Byłoby cudownie, gdyby udało się nie przerywać naszego wsparcia. Jeśli ktoś może pomóc, prosimy o kontakt: monika.loskot@gmail.com

Pozdrawiamy serdecznie,

Monika Łoskot i Dżemila Sulkiewicz-Nowicka

GRUPA Z DWORCA ZACHODNIEGO

Cześć!

Chcielibyśmy się oficjalnie przywitać.

Jesteśmy grupą kilku przyjaciół, z KIK-u i nie z KIK-u, którzy od przeszło dwóch lat spotykają się w każdy czwartek na Dworcu Zachodnim z osobami doświadczającymi bezdomności.

Od listopada działamy pod szyldem Klubu.

Spotykamy się grupą ubogich osób co tydzień, w czwartki, dając ciepłą zupę i rozmawiając o różnych sprawach. Czasem ogólnych, czasem strasznych, czasem osobistych, czasem zabawnych.

Pomimo różnych przeciwności, w tym ograniczeń spowodowanych epidemią, jesteśmy regularnie obecni na Dworcu i staramy się pomagać najlepiej, jak potrafimy.

Pracowaliśmy nad uwolnieniem pewnego pana od długów, nad zdobyciem zasłużonego świadczenia emerytalnego, nad umieszczeniem schorowanych panów w ośrodkach specjalistycznych, nad wieloma innymi sprawami. Czasem nawet proste działania zmieniają czyjeś życie nie do poznania.

Znamy osobiście około 20 osób, z większością z nich łączy nas już ponad dwuletnia przyjaźń, ale regularnie spotykamy również nowe osoby, szczególnie teraz, z powodu epidemii.

Jest nam niezmiernie miło, że Zarząd Klubu pozwolił nam działać jako KIK-owska inicjatywa i wsparł nasze działania.

Szanowni Państwo,

Zwracamy się również z prośbą o pomoc finansową.

Zbieramy środki na klubowe konto nr **15 1560 0013 2000 1706 4454 5708**, tytuł przelewu: **darowizna na cele statutowe - Dworzec Zachodni**.

Można nas wesprzeć także przez portal Zrzutka.pl: **<https://zrzutka.pl/mbua3h>**

Dzięki temu wsparciu, z tych pieniędzy, będziemy mogli nadal gotować czwartkowe zupy oraz przygotować świąteczny obiad.

Jeśli ze względu na ograniczenia 25 grudnia nie będziemy mogli się spotkać w ciepłych pomieszczeniach, jak czyniliśmy to co roku, chcielibyśmy mimo wszystko dotrzeć do naszych przyjaciół i wszystkich zmarzniętych osób na dworcu ze świątecznym poczęstunkiem.

Oprócz tradycyjnych potraw chcemy przyjść do nich z miłymi i praktycznymi prezentami, takimi, jak kurtki, buty czy śpiwory, by mogli rzeczywiście poczuć ciepło tych świąt.

Można nas również wesprzeć materialnie lub osobowo.

Wesprzeć nas materialnie (gotując kiedyś zupę/kupując buty lub kurtkę), czy też wyjść razem z nami do osób doświadczających bezdomności.

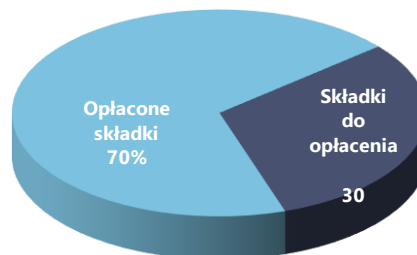
*Ania, Kasia, Dominika, Hela, Dan,
Paweł, Conrad, Berek, Szepard*

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE KIK

Droży Członkowie Klubu,

Bardzo dziękuję za wpłaty składkowe!

Jesienny bilans wykazał, że otrzymaliśmy prawie 70% oczekiwanych wpłat. Składki są bardzo ważną częścią naszego wspólnego Klubowego budżetu. Potrzebujemy ich na podstawowe wydatki, których nie możemy opłacić z innych źródeł. Szczególnie teraz na nie bardzo liczymy.

Płacąc składki, jako członkowie wyrażamy troskę o Klub, o naszą wspólną sprawę. Jest to szczególnie ważne w czasie pandemii, kiedy nie możemy liczyć na wysokie wpływy z wynajmu naszych Klubowych pomieszczeń, czy ograniczone środki z grantów.

Dlatego czekamy na resztę wpłat!

Jaka jest wysokość składek?

Ogólnie rzecz biorąc, składka roczna za rok bieżący, jak i każdy zaległy, wynosi 120 zł dla Członków uczestników, 130 zł dla Członków zwyczajnych.

Małżonkowie, studenci, osoby na emeryturze korzystają z „Ulgi 50%” – wówczas składki wynoszą 60 zł dla Członków uczestników (czyli dla obojga małżonków razem - 120 zł) oraz dla Członków zwyczajnych 70 zł (60 zł oraz dodatkowe 10 zł, czyli dla obojga małżonków razem - 140 zł). Szczegółowe zasady dotyczące wysokości składek w Klubie są zamieszczone pod adresem:

www.kik.waw.pl/kik/#czlonkostwo.

Jak sprawdzić, czy mam uregulowaną sytuację składkową?

Obecnie każdy członek może sam zweryfikować stan swoich płatności składkowych – wystarczy napisać maila pod adres czlonkowie.kik@kik.waw.pl z prośbą o dostęp do swojego konta składkowego.

W razie wątpliwości lub potrzeby wyjaśnienia zachęcam do bezpośredniego kontaktu ze Skarbnikiem Klubu pod adresem krzysztof.sawicki@kik.waw.pl lub Księgową Klubu Magdaleną Marzec pod adresem kasa@kik.waw.pl. Można też kontaktować się z nami telefonicznie pod numerem tel. 22 827 39 39.

Jak opłacić składki?

Składki należy wpłacić na konta bankowe: 15 1560 0013 2000 1706 4454 5708, tytuł przelewu: składki członkowskie.

*Pozdrawiam,
Krzysztof Sawicki – Skarbnik KIK*

